

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

De studio collato ad proximos adiuuandos. Cap. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

rerum spiritualium peritiam, ac tantā Dei familiaritatem est nactus, vt quidam eius omnia vel dicta vel facta curiose obseruantes, intēpeſta nocte ſuplicantem animaduenterint (eleuante ſpiritu ſarcinam corporis) quatuor circiter cubitis à terra ſublimem: & quidē ex conſortio ſermonis Domini (quod de Moyſe ſcriptum legimus) tota facie mirum in modum radiante.

De ſtudio collato ad proximos adiuuandos. Cap. VIII.

QVAE omnia, quamquam egregia atque expetenda per ſe, tamē eo pluris erant in Ignatio facienda, quo magis erant cum aliorum fructu & vtilitate coniuncta. Nam in ceteris ornamentis ac beneficijs, quæ in eum Deus plena manu congeſſit, illud equidem vel præcipuum duxerim, quòd in tanto perfectionis ardore nō dedit illi ſpiritum ſolitudinis, animūve vni ſibi vacantem, ſed Chriſtianæ propagandæ fidei cupidiffimū, ac mire ſtudioſum diuinæ gloriæ, ſalutisque communis. Cū igitur aſta eius in Monte ferrato (quamquam

ca

ea ipse occultissima voluerat esse) institutamque vitæ asperitatem ac sanctimoniam vicinis locis fama vulgaret, ac nobilitatem viri præcipue, rumor (vt fit) etiam in maius attolleret, ingens hominum concursus ad eum fieri cœptus, partim visendi gratia, partim etiam consulendi; quos ille vt omni conatu quàm acerrime ad Christū adiungeret, neu squalor ille nimius, & diutina illuuias ad se adeuntibus terrorem incuteret; primum deponere sordes, & externum corporis habitum cœpit aliqua ex parte componere: deinde cum intelligeret, difficilem in primis & ancipitem esse curationem animorum; quo cautius rectiusque in re tanta procederet, ope diuina suppliciter etiam atque etiam implorata, suæ conuersionis originem, ac seriem, variasque tentationum procellas ac tenebras, & subsequutam mox tranquillitatem ac lucem, quàm accuratissime secum expendens, demum ex ijs quæ partim cælesti magistro dictante perceperat, partim etiã ipsemet experiendo cognorat, de fructuosa ratione

ne

ne meditando orandique, præclaras obseruationes & saluberrima præcepta conscripsit: qui liber (vt antea dictum est) Exercitiorum spiritualium titulo, tempore procedente deinceps ab eodẽ auctus atque recognitus, & Romani Pontificis iudicio ac testimonio comprobatus, ita multos omnis ætatis atq; ordinis homines tum in eligendo genere vitæ, tum in componendis moribus, perturbationibusque sedandis, ac præsertim in retinenda constantia saluari, mirum in modum iuuat, iuuatque quotidie, vt iure optimo videatur hoc non in postremis numerandum esse remedijs, quæ diuina bonitas hac hominum ætate vel ad corrigenda sæculi vitia, vel ad renouãdam veterem Ecclesiæ disciplinam clementer adhibuit. His ergo meditationibus, quos ad bonam perfectæ virtutis frugem Ignatius reperiẽbat idoneos, paulatim, & quasi per gradus cœpit excolere: cæteros interim precibus monitisque, prout sese dabat occasio, à vitiorum foeditate deterrens, atque ad studium æternæ beatitudinis incitans: idque eo libentius

bentius atque securius, quòd commun-
nicandis ijs, quæ à Domino acceperat,
nihil interim sibi religionis ac spiritus
deperire sentiret. Nec solùm venien-
tes ad se benigno excipiebat alloquio;
sed etiam inuitatus interdum ab alijs
ad prandium, minime recusabat acce-
dere; nimirum eo cõsilio, vt ex re & ex
tempore sumpta occasione, qui se in
Dei gratiã terrestri pauissent cibo, eos-
dem ipse vicissim spiritualibus epulis,
& opportuna quapiam adhortatione
reficeret. Atque in hunc ferè modum
adiuuante Domino permultos ad ar-
ctam salutis semitam, à via lata & spa-
tiosa traduxit.

E graui morbo periclitatur.

Cap. I X.

SED in eiusmodi curam dum incū-
bit ardentius, nec tamen interea fe-
re quidquam de assiduitate precandi,
ac de quotidiana vitæ asperitate dimi-
nuit, morbum ex ingenti labore con-
traxit adeo periculosum & grauem, vt
sæuiente atrociter feбри, proxime ad
mortem accesserit. quo tempore & op-

D   pidi